

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 24 listopada 2022 r.

DIH-3.707.144.2022.JS

DECYZJA DIH-III/ 144 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000, z późn.zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Moniki Kucfir prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą FRESH FOOD Monika Kucfir, od decyzji PO.246.C.151.2022.KS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 6 października 2022 r. (nr akt: DR.8361.96.2022), którą na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach od 22, 25 i 29 maja 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w ruchomej placówce gastronomicznej FRESH FOOD na targowisku w Wierzbicy należącej do przedsiębiorcy Moniki Kucfir prowadzącej działalność gospodarczą pod FRESH FOOD Monika Kucfir, zwanej dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Nie zawiadomiono przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, bowiem zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 ze zm.), dalej: „Prawo przedsiębiorców”, zawiadomienia nie stosuje się wobec działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie obejmującym sprzedaż dokonywaną poza punktem stałej lokalizacji.

W toku kontroli sprawdzono m. in. przestrzeganie obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach

towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy.

W wyniku sprawdzenia prawidłowości uwidaczniania cen dla całej oferty handlowej przedsiębiorcy tj.:

- 1) 15 asortymentów towarów znajdujących się w ofercie handlowej w opakowaniach jednostkowych,
- 2) 15 pozycji (dań i napojów) dostępnych dla klientów w dniu kontroli wymienionych w cenniku (menu),

zakwestionowano sposób uwidocznienia cen dla całego asortymentu. W przypadku 15 asortymentów towarów w opakowaniach jednostkowych (wymienionych w załączniku nr 3 do protokołu kontroli), stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, co stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W odniesieniu do 15 pozycji (dań i napojów) wymienionych w cenniku (menu), ujawniono brak określenia ilości potrawy lub napoju, do których się odnosi cena, co naruszało art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 29 maja 2022 r. (nr akt kontroli: DR.8361.96.2022) oraz załącznikach, w tym szczególnie załączniku 3 stanowiącym wykaz zakwestionowanych produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami organ pierwszej instancji, zawiadomieniem z 8 września 2022 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w opakowaniach oraz gramatury oferowanych potraw i napojów. Jednocześnie stronę pouczone o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu oraz możliwości złożenia wyjaśnienia. Ponadto w piśmie tym organ pierwszej instancji zwrócił się do strony o wskazanie wielkości obrotów i przychodu uzyskanych za rok poprzedni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją PO.130.C.63.2022.DB (nr akt sprawy: DR.8361.96.2022), Mazowiecki WIIH nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy.

Pismem z 19 października 2022 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o umorzenie kary lub wymierzenie możliwie najniższej kary. Strona przyznała, że dopuściła się uchybienia, jednakże jej zdaniem wymierzona kara jest za wysoka i stanowi nadmierne obciążenie finansowe, szczególnie że jest małym jednoosobowym przedsiębiorcą, który ma na utrzymaniu rodzinę. Strona wskazała, że nie posiadała wiedzy na temat obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. Wyjaśniła, że w przypadku napojów w opakowaniach, dla których nie było cen, jeśli klient pytał o cenę zawsze otrzymywał informację. Wspomniała również, że posiadała cennik z wyszczególnionymi potrawami i gorącymi napojami z podaną ceną do danej pozycji. Stwierdziła, że jeśli cennik posiadał nazwę produktu oraz cenę to wiadomo, że odpowiadał jednej sztuce produktu. Strona poprosiła o wyjaśnienie, czy przeprowadzona u niej kontrola była zgodna z prawem i czy Mazowiecki WIIH nie powinien zawiadomić o jej przeprowadzeniu.

Pismem z 2 listopada 2022 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Monikę Kucfir prowadzącą działalność gospodarczą pod FRESH FOOD Monika Kucfir, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Według art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie zaś z § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. W myśl § 9 ust. 2 w/w rozporządzenia, cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Jak stanowi art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, czynności kontrolne wykazały, iż strona nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, bowiem przypadku wszystkich 15 asortymentów towarów w opakowaniach jednostkowych stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, a odniesieniu do wszystkich 15 pozycji (dań i napojów) wymienionych w cenniku (menu), ujawniono brak określenia ilości potrawy lub napoju, do których się odnosi uwidoczniona cena.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 2 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże zwróciła się z prośbą o umorzenie kary lub wymierzenie możliwie najniższej kary. Jej zdaniem wymierzona kara jest za wysoka i stanowi nadmierne obciążenie finansowe, szczególnie że jest małym jednoosobowym przedsiębiorcą. Strona wskazała, że nie posiadała wiedzy na temat obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. Strona poprosiła o wyjaśnienie, czy przeprowadzona u niej kontrola była zgodna z prawem i czy Mazowiecki WIIH nie powinien zawiadomić o jej przeprowadzeniu.

Odnosząc się do treści zawartych w odwołaniu Prezes UOKiK wskazuje, że opisane przez stronę przyczyny braku cen i cen jednostkowych napojów w opakowaniach oraz gramatur potraw i napojów gorących nie zmieniają faktu, iż w trakcie kontroli nie były one uwidocznione. Konsumenci byli pozbawieni informacji za jaką ilość potrawy płacą daną cenę lub w przypadku napojów w opakowaniach nie znali jej w ogóle. Bez wątpienia stwierdzony stan faktyczny naruszył wymagania § 3 i § 4 oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania, a co za tym idzie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Należy zauważyć, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacje o cenie i cenie jednostkowej oraz te dotyczące gramatur potraw wraz z ceną służy właściwemu poinformowaniu o nabywcy o tym za jaką ilość ma zapłacić daną należność, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie braku informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz braku ilości potraw do których odnosi się cena, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinującą-

represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary i usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznaje, iż Mazowiecki WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej i proporcjonalnej kary, szczególnie że nieprawidłowości dotyczyły całej oferty placówki gastronomicznej FRESH FOOD. Ponadto należy zauważyć, iż przepisy ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Prezes UOKiK przypomina, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Nieznajomość przepisów, czy ich ignorowanie w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Odnosząc się do wątpliwości strony, czy przeprowadzona u niej kontrola była zgodna z prawem i czy Mazowiecki WIIH nie powinien zawiadomić o jej przeprowadzeniu, organ drugiej instancji wyjaśnia, że zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nie dotyczy przedsiębiorców prowadzących sprzedaż obwoźną i obnośną na targowiskach. Zgodnie bowiem z art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo przedsiębiorców organ kontroli nie zawiadamia przedsiębiorców, którzy dokonują sprzedaży poza punktem stałej lokalizacji.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał również kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, gdy: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości dla całej oferty handlowej. W przypadku 15 asortymentów towarów w opakowaniach jednostkowych brakowało cen i cen jednostkowych, a dla 15 pozycji (dań i napojów) wymienionych w cenniku brakowało określenia ilości potrawy lub napoju, do których się odnosi cena.

Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia była znikoma. Strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości, a zatem zaprzestała naruszania prawa. Aby mówić o spełnieniu tej przesłanki muszą wystąpić jej obydwa elementy łącznie, tj. naruszenie jest znikome a strona zaprzestała jego naruszenia. W tym przypadku wystąpiła tylko jedna z nich. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Organ drugiej instancji nie ma też podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym wymiarze przez Mazowieckiego WIIH.

Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony (w odwołaniu podkreślono trudną sytuację finansową) może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, po ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021r. poz.1540, z późn. zm.) organ, który nałożył karę – organ pierwszej instancji, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę, karę pieniężną w wysokości 2 000 zł z tytułu naruszenia przepisów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym, decyzja PO.246.C.151.2022.KS Mazowieckiego WIIH z 6 października 2022 r. o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej